

A ט"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of דף נ of מסכת גיטין
Some of the topics we will learn about include.

The Mishnah's Halachah of

אין נפרעין מנכסי יתומין
אלא מן הזיבורית

The Chachamim initiated that any person who collects from the יורשין's assets, only takes from the זיבורית fields.

The Machlokes regarding

שט"ח היוצא על היתומין שכתוב בו שבח

If the מלוה stipulated in the loan document that the מלוה still collect the loan from his עידיית fields, does the מלוה still collect only from the זיבורית's יורשין fields, or from their עידיית fields?

The question of

יתומים שאמרו קטנים
או אפילו גדולים

Was this תקנה initiated merely for יתומין who are minors, or even for יתומין who are matured?

A

אין נפרעין מנכסי יתומין
אלא מן הזיבורית

שטר חוב
היוצא על היתומין
שכתוב בו שבח

יתומים שאמרו
קטנים
או אפילו גדולים

B

The Machlokes regarding the Mishnah's Halachah of
אין מוציאין לאכילת פירות

ולשבח קרקעות

מנכסים משועבדין

Is this because

לפי שאין כתובין

These claims were not written into a שטר, or because

לפי שאין קצובין

These claims do not have fixed amounts.

B

אין מוציאין לאכילת פירות
ולשבח קרקעות
מנכסים משועבדין

לפי שאין כתובין
לפי שאין קצובין

1 So let's review ...

The Mishnah at the beginning of the Perek states;
 אין נפרעין מנכסי יתומין
 אלא מן הזיבורית
 The Chachamim initiated that any person who collects
 from the יורשין's assets, only takes from the זיבורית fields.

שטר רב נחמן says
 שטר חוב היוצא על היתומין אע"פ שכתוב בו שבח
 אינו גובה אלא מן הזיבורית

If the מלוה stipulated in the loan document that the מלוה can
 collect from his עידיית fields, the מלוה still collects only
 from the זיבורית fields. Even though מדאורייתא this
 loan can be collected from עידיית because he so stipulated,
 the Chachamim initiated that all collections from יורשין are
 only from זיבורית.

אביי adds
 תדע דבע"ח דיניה בבינונית
 ומיתמי בזיבורית
 This can be proven from the Mishnah's Halachah regard-
 ing a חוב who did not specify, who מדאורייתא collects
 from the לווה's, בינונית, but the Chachamim nevertheless
 initiated that he collects only from the יורשין's זיבורית.

רבא says that this is not a proof, because the Mishnah
 concurs with עולא who holds
 דבר תורה בעל חוב בזיבורית
 זיבורית, מדאורייתא, because the Pasuk that refers to a חוב's collection
 states
 בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נושה בו
 יוציא אליך את העבוט החוצה
 The לווה provides the חוב with the item for the loan.
 מה דרכו של איש
 להוציא פחות שבכלים
 A לווה will certainly choose only his cheapest item.

ומה טעם אמרו בע"ח בבינונית
 כדי שלא תנעול דלת בפני לויין
 However, the רבנן initiated that a בעל חוב collects from
 בינונית, so that people should not refrain from lending
 money to those in need.
 וגבי יתמי אוקמוה רבנן אדאורייתא
 The רבנן yielded their תקנה for the יתומין and reverted to the
 original Halachah that the בעל חוב collects only
 from זיבורית. However, regarding
 שטר חוב שכתב בו שבח
 In which the בעל חוב collects from the לווה's, עידיית, the רבנן
 did not override the דאורייתא and
 therefore the בעל חוב does collect from the יתומין's עידיית.

1

משנה

אין נפרעין מנכסי יתומין
 אלא מן הזיבורית

The Chachamim initiated that any person
 who collects from the יורשין's assets,
 only takes from the זיבורית fields

רב נחמן
 שטר חוב היוצא על היתומין
 אע"פ שכתוב בו שבח
 אינו גובה אלא מן הזיבורית

Even if the לווה stipulated that the מלוה can collect
 from his עידיית, the Chachamim initiated that all
 collections from יורשין be only from זיבורית

משנה
 הניזקין שמין להן בעידיית
 ובעל חוב בבינונית

רבא
 This is not a proof.
 Our Mishnah concurs
 with עולא who holds
 דבר תורה
 בעל חוב בזיבורית

אביי
 תדע
 דבע"ח דיניה
 בבינונית
 ומיתמי
 בזיבורית

A לווה collects only
 from the לווה's זיבורית

בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נושה בו
 יוציא אליך את העבוט החוצה
 The לווה provides the חוב with the item for the loan.

מה דרכו של איש להוציא פחות שבכלים
 A לווה will certainly choose only his cheapest item.

However, the רבנן initiated
 that a בעל חוב collects from
 בינונית, so that people should not
 refrain from lending money
 to those in need.

ומה טעם אמרו
 בע"ח בבינונית
 כדי שלא תנעול דלת
 בפני לויין

2 Accordingly, regarding the Mishnah's Halachah of הנזיקין שמיין מן העידית
 According to מר זוטרא and אביי, the נזיק collects only from the זיבורית's יורשין, because the רבנן initiated אין נפרעין אלא מן הזבורית
 Even where it overrides a דאורייתא;
 However, according to רבא the נזיק collects from the עידית's יורשין, because the Chachamim did not initiate where it overrides a דאורייתא.

But even according to רבא, in the case of כגון שהיתה עידית דניזק כזיבורית דמזיק
 The זיבורית's יורשין were of equal quality as the נזיק's עידית;
 According to רבי ישמעאל, the נזיק collects only from the זיבורית's יורשין, because מדאורייתא בדניזק שיימינן ומפני תיקון העולם תקינו רבנן בדמזיק
 According to רבי ישמעאל, the נזיק's fields, but the רבנן initiated that the עידית are assessed according to the מזיק's fields, and therefore וגבי יתמי אוקמוה רבנן אדאורייתא
 The עידית yielded their תקנה for the יתומין that the עידית is assessed according to the נזיק's fields.
 =====

3 Regarding the Mishnah's Halachah of אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית
 The Gemara now asks בעי רב אחדבוי בר אמי יתומים שאמרו קטנים
 Was this תקנה initiated merely for יתומין who are minors, because, as Rashi explains שאין להם מי יטרח בשבילם
 They are NOT capable of selling the זיבורית to pay off the חוב. However, the תקנה does not include יתומין who are גדולים, matured, because they ARE capable of selling the זיבורית.
 OR
 או אפילו גדולים
 The תקנה was initiated even for יתומין who are גדולים, because there is no concern for נעילת דלת מפני לויין
 That through this a מלוה will abstain from lending money, because דלא מסיק אדעתא דמלוה דמית ליה ונפלי נכסי קמי יתמי
 A מלוה does not anticipate that the ליה might die and he will be forced to collect the חוב from the יתומין's זיבורית.

The Gemara concludes והלכתא יתומין שאמרו גדולים וא"צ לומר קטנים בין לשבועה בין לזיבורית
 does include גדולים in that the מלוה who collects their father's debt, must swear that he did not receive any payment, and he takes only the זיבורית.
 =====

הלכה

הנזיקין שמיין להן בעידית ובעל חוב בבינונית

רבא אביי

The נזיק collects from the עידית's יורשין, because the רבנן did not initiate זיבורית where it overrides a דאורייתא.

The נזיק collects only from the זיבורית's יורשין, because the רבנן initiated אין נפרעין אלא מן הזבורית Even where it overrides a דאורייתא;

But in the case of...
 כשהיתה עידית דניזק כזיבורית דמזיק
 According to רבי ישמעאל, the נזיק collects only from the זיבורית's יורשין, because מדאורייתא בדניזק שיימינן ומפני תיקון העולם תקינו רבנן בדמזיק וגבי יתמי אוקמוה רבנן אדאורייתא

הלכה

אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית

כ"ץ רב אחדבוי בר אמי יתומים שאמרו...

קטנים ? או אפילו גדולים

שאין להם מי יטרח בשבילם

נעילת דלת מפני לויין because דלא מסיק אדעתא דמלוה דמית ליה ונפלי נכסי קמי יתמי

והלכתא יתומין שאמרו גדולים וא"צ לומר קטנים בין לשבועה בין לזיבורית

4 The previous Mishnah also taught
 אין נפרעין מנכסים משועבדים
 במקום שיש בני חורין
 ואפילו הן זיבורית
 The Chachamim initiated that a מלוה cannot collect the
 לוה's field that are already sold to others, if the לוה
 still owns a field even if it is only זיבורית.

The Gemara asks
 בעי רב אחדבוי בר אמי
 במתנה היאך
 Can the מלוה confiscate the לוה's fields that he gave away
 as a gift?
 Do we say
 תקנתא הוא דעבוד רבנן משום פסידא דלקוחות
 אבל מתנה דליכא פסידא דלקוחות לא
 The Chachamim initiated the תקנה only for a מכירה, to
 prevent the buyer's loss of his payment, but there is no
 תקנה for a מתנה, because the recipient did not pay anything,
 and therefore אין נפרעין.
 OR
 מתנה נמי
 אי לאו דאית ליה הנאה מיניה לא יהיב ליה מתנה
 והלכך כי פסידא דלקוחות דמי
 The Chachamim initiated the תקנה even for a מתנה,
 because it's usually granted to the מקבל as a reward for a
 favor that he did for the נותן, and therefore it is considered
 as if he paid for the field and now suffers a loss.

The Gemara attempts to resolve the question through a
 Braisa, but the question remains unresolved.
 =====

4 מלך:

**אין נפרעין מנכסים משועבדים
 במקום שיש בני חורין
 ואפילו הן זיבורית**

*בפי רב אחדבוי בר אמי
 במתנה היאך*

*Can the מלוה confiscate the לוה's fields
 that he gave away as a gift*

<p>מתנה נמי אי לאו דאית ליה הנאה מיניה לא יהיב ליה מתנה והלכך כי פסידא דלקוחות דמי</p>	<p>?</p>	<p>תקנתא הוא דעבוד רבנן משום פסידא דלקוחות אבל מתנה דליכא פסידא דלקוחות לא</p>
---	----------	---

This question remains unresolved

5 The previous Mishnah also taught

אין מוציאין לאכילת פירות
ולשבה קרקעות
מנכסים משועבדין

If a person bought a field from another person, and it was later discovered that the מוכר did not own the field, but rather had stolen the field from someone, the גול reclaims his field with all the פירות that the לוקח planted. The לוקח then collects from the מוכר the money he paid for the שדה, the פירות, and the שבה, the improvements to the field. The Chachamim however initiated that only the money for the field may be collected from the מוכר's, נכסים משועבדים, but the פירות and שבה may not be collected from נכסים משועבדים, only from בני חורין בני חורין.

Similarly,

אין מוציאין
למזון האשה והבנות
מנכסים משועבדין
מפני תיקון העולם

The Chachamim initiated that Bais Din does not confiscate יורשים, the deceased person's assets which he or she sold to others, to provide support for his אלמנה or his daughters, only from בני חורין בני חורין.

The Gemara cites a Machlokes regarding the reasoning for this תקנה.

לפי שאין כתובין
כפי שאין כתובין

As Rashi explains, a מלוה collects from משועבדים only if the loan was recorded in a שטר, because

דאית ליה קלא

The loan becomes publicly known, and a potential buyer is aware of the possibility that the מלוה might later confiscate the לווה's field. However, a מלוה does not collect משועבדים if the loan was not recorded in a שטר, because

לית ליה קלא

The loan is not known, and a potential לוקח is not aware that the מלוה might confiscate his field.

Therefore, regarding פירות ושבה, even if they were written into the שטר,

לית ליה קלא

They are not known, because they were non-existent when the שטר was written.

And regarding מזון האשה והבנות, even though they are a תנאי בית דין and are publicly known, however the Chachamim initiated that they are not to be considered כתובין, because, as Rashi explains אין אדם רוצה ליקח שדה מחבירו

A person would not buy someone else's field if there is a possibility that the wife and daughters might later confiscate the field for their support.

לפי שאין כתובין

כפי שאין כתובין

A מלוה collects from משועבדים only if the loan is a fixed amount and the לקוחות can protect themselves by ensuring that after their purchase the לווה still owns enough קרקע equivalent to the חוב.

However, regarding the claims of פירות ושבה and מזונות, they do not have a fixed amount, and the buyers cannot protect themselves against it.

This discussion continues in the next Daf.

5

משנה

If a person bought a field that the מוכר had stolen, the גול reclaims his field with all the פירות that the לוקח planted.

אין מוציאין
לאכילת פירות
ולשבה קרקעות
מנכסים
משועבדין

The לוקח then collects the money he paid for the field from the מוכר, plus the פירות, and any improvements to the field.

The Chachamim however initiated that only the money for the field may be collected from the מוכר's משועבדים, and the פירות and שבה only from בני חורין בני חורין.

Bais Din does not confiscate משועבדים, the deceased person's assets which he or she sold to others, to provide support for his אלמנה or his daughters, only from בני חורין בני חורין.

אין מוציאין
למזון האשה והבנות
מנכסים משועבדין
מפני תיקון העולם

ר' חנינא

לפי שאין קצובין

The claims of פירות ושבה and מזונות, they do not have a fixed amount, and the buyers cannot protect themselves against it

עולא אמר רש לקיש

לפי שאין כתובין

Only if the loan was recorded in a שטר, does it have a קול

Therefore, regarding פירות ושבה, even if they were written into the שטר, לית ליה קלא

And regarding מזון האשה והבנות, they are not to be considered כתובין, because, a person would not buy someone else's field if there is a possibility that the wife might later confiscate the field for their support.